De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481)
Abonnement: ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97. Tel. 1282
Bureau San Nicolas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

11e Jaargang — MAANDAG 11 FEBRUARI 1952 — No. 1260

Steunpilaren

* * Het is altijd prettig om te * luisteren naar de stem van dr * * Cola Debrot, de Algemeen Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland. Dezer dagen hoorden wij hem weer via Radio Nederland Wereldomroep:

„Het spreekt vanzelf dat iedereen, die met een taak belast is van regering of wetgeving, zich wel eens gedrongen gevoelt de factoren te bestuderen, die de toekomst van zijn land beheersen. In de eerste plaats zullen dan zijn gedachten uit gaan naar de afbakening van bevoegdheden en verplichtingen die een staatsrechtelijk karakter dragen. Het is ongetwijfeld zo, dat de gezonde ontplooiing van een land niet wel mogelijk is zonder de aanwezigheid van een evenwichtig functionerende staatsinrichting. De ontwikkeling van een volk kan zich evenwel niet bepalen tot juridisch politieke strevingen. Een dergelijke ontwikkeling zou in haar eenzijdigheid een vreemd volk opleveren, een ongelukkig of lastig volk van onpractische idealisten en onhandelbare redetwisters. De ontwikkeling moet zich ook tot de andere terreinen uitstrekken. Wij moeten eveneens onze economische, sociale en culturele aangelegenheden bevorderen.

De behartiging van onze belangen, die ook in de toekomst van de meest uiteenlopende aard zullen zijn, zal voor een niet gering gedeelte afhangen van de deskundigheid van de krachten die ermee belast zullen worden.

Ik zou daarom in het kort een woord willen spreken over de toekomstige steunpilaren van onze maatschappij, de hope des vaderlands oftewel de „spes patriae", zoals men het in studentikoos latijn pleegt te zeggen. Een bijzondere aanleiding daartoe is de steeds intensievere aandacht die de landsregering schenkt aan de zaken betreffende de opleiding van onze jeugd. Om te beginnen wordt bijzondere aandacht geschonken aan het onderwijs op onze Antilliaanse eilanden. Het Bestuur bepaalt zich daarbij allerminst tot het middelbaar onderwijs, hoezeer dit de laatste jaren ook in het middelpunt der belangstelling heeft gestaan, in niet mindere mate worden de lagere scholen, de vakscholen en het opvoedingsgesticht binnen de sfeer van zijn bemoeiingen getrokken."

BELANGRIJKE BEZOEKER VOOR ROTARY-CONVENTIE

Naar men ons mededeelt zal de President van Rotary International op de a.s. Conventie te Aruba worden vertegenwoordigd door dr Percy Hodgson, die op 6 Maart met de Santa Sofia verwacht wordt.

Dr. Percy Hodgson was President van Rotary International gedurende 1949—1950, hij is voorts Voorzitter van het „Council of Past-Presidents of Rotary Foundation Trusties.

De heer Hodgson wordt vergezeld door zijn echtgenote.

Is Nederland tijdig gereed voor de R.T.C.?

Vertrouwen van de West mag niet worden beschaamd

AMSTERDAM, 11 Febr. — Naar aanleiding van de publicatie over het vooroverleg van de R.T.C. schrijft het „Algemeen Handelsblad", dat het verwonderlijk is, dat na de vrij grote voortvarendheid van de West-Indische gebiedsdelen er van Nederlandse zijde nog steeds geen delegatie voor de conferentie is aangewezen, terwijl de streefdatum in Maart toch zeer nabij is. Men kan zelfs de vraag stellen, of de Nederlandse regeringsgemachtigden inderdaad wel voldoende gemachtigd zijn om besprekingen op regeringsniveau te voeren.

In dit verband wordt in de betrokken West-Indische kringen de vrees geuit, dat, indien de regering niet zou endosseren wat door de gemachtigden voor Nederland werd voorbereid, dit tot vertraging en een ernstige weerslag in de West zou kunnen leiden. Men moet zich dan ook afvragen, of de Nederlandse regering gereed is de conferentie op de in uitzicht gestelde datum te openen.

Als bijzonderheid zij nog opgemerkt, dat de Centrale Commissie van de eerste Ronde Tafel Conferentie nog steeds niet ontbonden is. Wat zal de regering antwoorden, indien deze nog steeds bestaande en bevoegde commissie zal vragen, hoe ver de voorbereidingen gevorderd zijn? Het zal goed zijn, indien Nederland met het organiseren van de R.T.C. enige voortvarendheid betracht. Men moet òf deze conferentie uitstellen òf men moet haar aanstonds grondig organiseren. Het vertrouwen, dat de West-Indische gebiedsdelen in Nederland stellen, dient in ieder geval gehonoreerd te worden.

„WERKSTUK" IS GEREED

'S GRAVENHAGE, 11 Febr.: Van officiële zijde wordt verklaard: De gemachtigden van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, die in November en December 1951 in de Nederlandse Antillen en vervolgens in Suriname hebben beraadslaagd, hebben thans te 's Gravenhage een werkstuk vastgesteld, dat aan de regeringen der landen wordt voorgelegd. Dit werkstuk is bestemd om als grondslag van bespreking te dienen op de binnenkort te houden conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen betreffende de vestiging van een nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk.

„WERELD GING WEG NAAR ONDERGANG OP"

VATICAANSTAD, 11 Febr.: — De Paus heeft in een radiotoespraak aan de vooravond van de 94ste verjaardag van de Maria-verschijningen aan Bernadette in Lourdes verklaard, dat de wereld „dè weg naar de ondergang is opgegaan". Hoewel hij alleen tot de Romeinse bevolking sprak, was zijn wekroep ook bestemd voor de gehele wereld. „Het is tijd, dat alle goede mensen, allen, die zich het lot van de wereld aantrekken, elkaar herkennen en de rijen sluiten. De gehele wereld moet opnieuw worden opgebouwd en veranderd van barbaars in menselijk en van menselijk in Goddelijk, d.w.z. volgens het hart van God". De Katholieke Kerk werd door millioenen beschouwd als „de enige krachtige gids" voor een dergelijke omvangrijke onderneming.

HENNY EMAN SEINT MAAR DOOR OVER DE DOORMAN

ORANJESTAD, ARUBA, 11 Febr.: — De heer Henny Eman heeft het volgende geseind aan de heer mr N. Debrot, de Algemene Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland, met een afschrift aan het A.N.P.: „Het is u wellicht bekend, dat de "Karel Doorman" de haven Paardenbaai op Aruba niet heeft aangedaan, naar verluidt wegens risico bij het uitvaren. Met deze beweringen thans algemeen verspreid, moeten wij rekening houden. Gelieve daarom in het algemeen belang van Aruba bij de Hydrografische Dienst aldaar (waarschijnlijk bedoeld: in Den Haag — ANP) na te gaan, of onze haven technische tekortkomingen bezit, zodat staande de begroting alsnog gelden aangevraagd kunnen worden ter aanbrenging van de nodige verbetering, en zo niet, ter weerlegging van deze beweringen of geruchten. Gelieve uwe bevinding te seinen. Henny Eman, leider A.V.P."

M.G.-RIT IS EEN ENORM SPORTSUCCES GEWORDEN

Er „reesden" twee dames mee

De gistermorgen onder auspiciën van de Arubaanse M.G.-club op het rolbanencomplex van Dakota verreden behendigheidsrit is uitstekend geslaagd. De organisatoren ondervonden allerwegen zeer veel medewerking, de deelnemers waren al betrekkelijk vroeg bij de start aanwezig, zodat precies op tijd (om negen uur) kon worden begonnen. En om nu maar vele harten gerust te stellen: er zijn geen ongelukken gebeurd, de ambulancewagen kon het terrein weer ledig verlaten. Ook de brandblusapparaten behoefden niet te worden gebruikt.

Vijftien personen namen aan de rit deel, waarvan twee dames, die extra-voorzichtig waren, maar toch niet minder moedig dan de heren. De obstakels werden over het algemeen keurig „genomen"; bij geen enkele „coureur" ontdekten wij enige zweem naar roekeloosheid. Vooral dit is van belang, want zij vormt de garantie voor het welslagen van volgende ritten. Dat er meer zullen volgen, is aan geen twijfel onderhavig, want niet alleen de deelnemers, maar ook het zeer talrijk publiek heeft genoten van het voor ons eiland geheel nieuwe evenement.

Politie, mariniers, padvinders en „civiele" controleurs zorgden voor de afzetting van het parcours en slechts in een enkel geval is gebleken van onvoldoende medewerking van publiekszijde. Over het algemeen had het publiek besef van de waarde van het welslagen van het experiment en werkte dan ook ten volle mede.

Vorige week schreven wij reeds over de obstakels, welke men te verwerken kreeg, zodat we er niet nader op terug behoeven te komen. Ook noemden we reeds de namen van degenen die zich hadden belast met de (voortreffelijk gebleken) organisatie. Het evenement is voor herhaling vatbaar en dan kan men nog een enkel foutje gladschaven.

Voor de prijsuitreiking door de heer Lee van de M.G.-club in het Restaurant Dakota bestond eveneens zeer veel belangstelling. De damesprijzen waren voor mevr. Steward en mevr. Been. De andere prijzen voor 1. de heer Smart; 2. de heer Turfboer; 3. de heer Van Wijk en 4. de heer Ennink (die niet in een M.G., maar in een Renault de rit had verreden, wat zeker een extra-vermelding waard is!).

FLAGDRIVE IN CLUB BUCUTI

Wij vernemen, dat het Bestuur van Club Bucuti het plan heeft opgevat om op Vrijdagavonden verschillende club-spelen te organiseren. Vrijdag a.s. zal worden begonnen met een z.g. Flagdrive, waaraan een ieder, die welk kaartspel dan ook kent, kan deelnemen. Er zijn aardige prijzen en men geve zich zo snel mogelijk op in groepen van drie personen.

ZUSTERS VAN BETHANIE WELKOM GEHETEN

Voor de kennismakings-receptie, Zaterdagavond in Club Tivoli, bestond zeer veel belangstelling. Aanwezig op deze avond — georganiseerd door de Damesvereniging „Unitas" — waren o.m. de heer Gezaghebber en mevrouw Kwartsz, de Rechters mr Pekelharing en mr Schaafsma, de Officier van Justitie mr Leusink, het lid van de Raad van Advies dr J. E. M. Arends, het Statenlid G. Amelink, Gedeputeerde F. B. Tromp, enige leden van de Eilandsraad, Commissaris van Politie Th. A. J. van Erp en echtgenote, Pastoor Burgemeester, Pater Huygen, dr J. H. Arends, de heer Spit van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming, dr Joh. Hartog van de Stichting „Don Bosco", Frère Directeur van Huize de la Salle en natuurlijk de dames van „Unitas".

In zijn woord van welkom wees Pater Huygen op het feit, dat de Zusters reeds enige tijd op ons eiland zijn, maar dat de receptie niet dadelijk kon worden gehouden omdat de Zusters eerst wat moesten gewennen. Er is een uitgebreid programma opgemaakt ter verkrijging van gelden voor het noodzakelijk werk, zoals een rijsttafel, een verloting, een actie in de pers en zo mogelijk weer een fair. „Moge Gods zegen rusten op dit liefdeswerk tot heil van Aruba", aldus besloot spreker zijn korte toespraak.

De voorzitter van „Don Bosco", de heer Zep Oduber, bracht in herinnering het bezoek van Zusters Emelda en Magdalena aan ons eiland en sprak over de boeiende lezing die Zuster Magdalena toen heeft gehouden in een geheel gevuld Bolivariana. Spr. zeide zeer verheugd te zijn, dat de Zusters hier hun zegenrijke arbeid kunnen beginnen.

Wij sluiten ons gaarne bij deze woorden aan. Moge het de sympathieke Zusters van Bethanië gegeven zijn hier goed werk te doen ten behoeve van een deel van de Arubaanse vrouwelijke jeugd.

DE RIJSTTAFEL VAN SCALA

Zaterdagavond j.l. bood de directie van het steeds gezelliger wordende Hotel Scala het publiek de bekende rijsttafel aan; er was een prettige sfeer, de tafel werd alle eer aangedaan (en niet ten onrechte!) en er was gezellige muziek. Van de gelegenheid om een dansje te maken werd door velen gebruik gemaakt. Het is te hopen dat de directie binnenkort weer de gelegenheid geeft tot het doorbrengen van een prettige Zaterdagavond, die bij zeer velen in d smaak valt.

ARUBA LIONS VIERDEN VIER-JARIG BESTAAN VAN HUN CLUB

Zaterdagavond belegde de Aruba Lions Club in het Restaurant Dakota een zeer bijzondere bijeenkomst in verband met het vier-jarig bestaan van de club. Er was veel belangstelling voor deze viering in de gezellig versierde zaal; onder de aanwezigen zagen wij o. m. de heer Hernandez (Gouverneur van het Lionsdistrict „E", waartoe Aruba behoort), die was vergezeld van de Districts-Secretaris R. Bianchi (de heren werden resp. geheten „Chuchu" en „Tipo"); de heren Stanley Maduro, Charley Debrot en „Japie" Posner van de Lionsclub Curaçao, de heer Ramon Madrid, Consul-Generaal van Venezuela en tal van andere gasten. Ook was aanwezig de Lionskoningin-1951, mej. Arlene Pietersz; de Arubaanse Lions waren van hun echtgenoten vergezeld. Het ondersteunend lid, de heer Mario S. Arends, was eveneens van de partij.

Het uitvoerig programma, vlot afgewerkt onder presidium van de heer C. L. Juliao, begon met een groet aan de Nederlandse en Venezolaanse vlag, waarna de President de heer Hernandez voorstelde en wees op het belangrijke werk, dat de Arubaanse Lions in vier jaar tijd hadden verricht.

Drie Lions geleidden mej. Arlene Pietersz naar de Presidentstafel, waarna deze charmante jongedame de heer Monti Maduro het insigne van zône-chairman op de lapel bevestigde (over de benoeming van de heer Maduro schreven wij onlangs reeds). Voorts vond plaats de installatie van een nieuwe Lion door de Districtsgouverneur; deze eer viel te beurt aan de heer Auke Cloo, die dus werd opgenomen in de kring van de Arubaanse Lions.

Sprekers waren o.m. de heren Luis Viada, Leon Walfenzao en de heer Hernandez, die wees op de grote belangrijkheid van het Lionswerk en zich zeer prijzend uitliet over de Arubaanse organisatie. Mej. Pietersz bood hem namens alle Lions een fraaie vulpenset aan (met Lions-inscriptie), waarvoor de Gouverneur zijn oprechte dank betuigde. Ook werd het woord gevoerd door de heren Bianchi, Stanley Maduro en Charley Debrot; het waren alle warme getuigenissen betreffende het Lions-werk.

Ontvangen was een brief van de heer J. R. H. Simoons, mede-oprichter van deze Lions Club, thans op Curaçao, die zijn hartelijke gelukwensen aanbood ter gelegenheid van het vier-jarig bestaan.

Het was al dicht bij het middernachtelijk uur, toen President Juliao deze welgeslaagde bijeenkomst sloot. Het diner was voortreffelijk verzorgd en de heer Bontekoe komt tevens een pluim toe voor de smaakvolle versiering van de ruime, frisse zaal.

CO-ORDINATIE VAN HET CARNAVAL

Wij vernemen, dat de heren R. Lopez Henriquez en F. Croes loffelijke pogingen aanwenden om te komen tot coördinatie van de carnavalsviering, opdat de gehele bevolking van ons eiland in de viering wordt betrokken en alle clubs en verenigingen daartoe ten nauwste samenwerken. Men stelt zich voor een Stichting op te richten en verwierf reeds de symaphtie van de heer Gezaghebber. Het is een beetje laat om nog dit jaar de Stichting te doen werken, maar volgend jaar zal het ongetwijfeld mogelijk zijn. Wel heeft men het plan om te trachten deze maand een grootse optocht te organiseren, waaraan alle Carnaval-vierende clubs zullen moeten meewerken. Wij wensen de initiatiefnemers veel succes toe!

ALOE-COMMISSIE REEDS AAN HET WERK

Zoals bekend, werd op de begroting van de Nederlandse Antillen voor de aloëcultuur op Aruba uitgetrokken een bedrag van ƒ 25.000,—. Teneinde dit bedrag zo redelijk mogelijk te verdelen, heeft de heer Gezaghebber een commissie samengesteld die alle aanvragen om een voorschot nauwkeurig onderzoekt en daarna de heer Gezaghebber van advies dient. Deze commissie bestaat uit de heren H. M. Arends, voorzitter; F. B. Tromp, secretaris; Aureliana Wever, Henny Eman en Joh. R. Beaujon, leden.

Tot dusverre werden reeds tegen de dertig aanvragen ontvangen, bedragen van ƒ 200.— tot ƒ 1000,-. De meeste aanvragen komen uit Savaneta, San Nicolas en Santa Cruz. Niet een ieder is bekend met het bestaan van deze commissie, maar zodra de eerste voorschotten zijn uitbetaald (men denkt er spoedig mee te kunnen beginnen) zal ongetwijfeld het aantal aanvragen nog toenemen.

Elke aanvrage wordt ter plaatse onderzocht: de commissie overtuigt zich van de aard van de aanvrage, bestudeert de verbouwingsmogelijkheden op de grond waarvoor een voorschot werd gevraagd en dient daarna de heer Gezaghebber van advies. De commissie werkt volkomen onafhankelijk en behandelt iedere aanvraag zoals het een neutraal lichaam betaamt. Dit laatste vermelden wij met het oog op bepaalde aantijgingen in een bepaald politiek orgaan.

CARNAVALSSTEMMING IN TIVOLI

In Club Tivoli begon Zaterdagavond de Carnavalssfeer al door te schemeren. Het was er echt gezellig en een ieder heeft zich buitengewoon vermaakt. De navolgende stemmen leverde deze avond op: Reina di Carnaval: Erica Arends 186 en Evelina Arends 20; Reina Sympatia: Clara Arends 40 en Erica Arends 40; Yoita: Carla Arends 71; Joker: Jan C. Laclé 162 en M. van der Ree 33. Het feest werd opgeluisterd met gezellige muziek van de Sonora del Caribe. Zaterdagavond a.s. zullen de verkiezingen worden gehouden.

MANOLETTE

Manuel Laureano Rodriguez y Sanchez, — door zijn vrienden „Manolo" en door de pers „Het monster" genoemd en bij het aanbiddende publiek van drie continenten erkend onder de naam Manolete, 's werelds grootste stierenvechter — was ongewoon heftig. „Ik schei er mee uit", zei hij. Uit zijn raam staarde hij naar de Peruviaanse zonsondergang. „Ik heb meer geld verdiend dan vijf generaties van mijn familie bij elkaar," voegde hij er aantoe, „en ik heb nooit tijd gehad om er van te genieten. Negen en twintig jaar is niet oud."

Ik wendde me tot Antonia Bronchalo, zijn verloofde.

„Wat denk jij er van?" vroeg ik. „Houdt hij er werkelijk mee op?"

„Ze zullen hem nooit de kans geven", zei ze. „Eerst zullen ze hem doden."

En ze had gelijk. Toen Manolete in de lente van 1947 naar Spanje terugging, wachtte hem een grandioze ontvangst. Maar toen bekend werd, dat hij zich uit de arena wilde terugtrekken, trokken ze er op uit om hem te doden. Amerikanen zullen zoveel drukte om een stierenvechter niet kunnen begrijpen. Maar Manolete was niet zomaar een stierenvechter voor de Spanjaarden.

Nationale held

Hij was hun enige nationale held. En een goed betaalde held ook: in zijn achtjarige carrière als matador had hij vier millioen dollar verdiend. In zijn laatste jaren toucheerde hij soms 25000 dollar per gevecht.

Manolete was in 1917 in Cordova, Spanje geboren, dus in het hart van de stierenvechtersstreek. Zijn vader werd blind en stierf in het armenhuis, toen Manuel vijf jaar was. De familie was altijd doodarm en Manuel besloot al als klein kind, dat hij zoveel geld zou verdienen dat zijn familie onbezorgd zou kunnen leven. Hij wilde stierenvechter worden — de grootste stierenvechter die ooit bestaan had.

Op 12-jarige leeftijd werkte hij als stucadoorsleerling op een boerderij, waar vechtstieren werden gefokt. Zo vaak hij kon begaf de jongen zich met de rode cape tussen de kalveren, en stierenvechters uit vroeger tijden wezen hem op zijn fouten. Hij was onhandig, maar heel moedig en hij vatte zijn taak zo ernstig op, dat hij eindelijk in een gevecht met een kleine stier uitkwam in de Plaza de Toros te Cordova; hij droeg toen de naam Manolete. Daarna vocht hij op verschillende goedkope plaatsen. De mensen lachten om zijn droevig gezicht en zijn magere gestalte. Maar ze konden niet lachen om de manier waarop hij stierf.

Altijd als het op het beslissende moment aankwam, wierp Manolete zich vlak over de gebogen stierenkop, — waarbij hij op een haar na de scherpe horen ontging — en stootte zijn zwaard tot aan het heft tussen de schouders van het dier.

„Je zult zien, dat hij op die manier nog eens gedood wordt", voorspelden de experts.

Het keerpunt in zijn leven kwam, toen hij de aandacht trok van José Flores Camara, een oud-stierenvechter met veel ervaring. Camara bood de verbaasde jongeman een langdurig contract aan.

Een groot kunstenaar

Van dit ogenblik af onderging Manolete een grote verandering. Al het onhandige viel van hem af; hij concentreerde zich volledig op zijn passen en hield zich niet op met de normale gang van zaken bij een stierengevecht, zoals het herhaaldelijk ronddraaien en het zwaaien met de rode cape. Camara leerde hem, hoe hij een waardigheid in zijn passen moest tonen, die het publiek nooit had gekend. Altijd stond hij vlak achter het hek zijn aanwijzingen te geven. „Voorzichtig, Manolo, hij valt steeds naar links uit," of: in het midden blijven; hij zwaait te veel als hij aan de kant is."

Het publiek kwam er al heel gauw achter, dat Manolete een groot kunstenaar was. In zijn handen werd de cape een levend ding en de manier waarop hij de stier op een duim afstand wist te ontwijken, was adembenemend. En zijn tragische gezichtsuitdrukking en ernstige houding gaf de mensen iedere keer weer een vreemde schok, als hij in de arena verscheen. Camara had van een clown een genie gemaakt.

Manoletes eerste jaar onder leiding van Camara was succesvol, maar van 1939 af klom hij met duizelingwekkende snelheid naar de top van zijn stierenvechtersbestaan. In 1946 was Manolete de koning van de matadors en Mexico lokte hem met prijzen, die nog nooit voor enig andere stierenvechter waren geboden. Toeschouwers prezen zich gelukkig, als ze een plaats voor 100 dollar konden bemachtigen, toen hij voor het eerst in Mexico City kwam vechten. En hij gaf hun waarde voor hun geld. Hoewel hij ernstig gewond werd weggedragen eer het gevecht half achter de rug was, kwam hij alweer tot bewustzijn voordat hij het arena-hospitaal bereikte. Hij schudde de mensen van zich af, die hem probeerden tegen te houden, ging naar de arena terug, doodde de stier en bezwijmde.

Daarna deed hij een tournée door heel Mexico en Zuid-Amerika. Toen ik hem in Lima zag, was hij volkomen uitgeput. Iedere stierenvechter geeft maar eens zijn allerbeste gevecht, maar Manolete kon dat niet. Om zijn fabelachtige reputatie te behouden, moest ieder gevecht het vorige overtreffen. Natuurlijk was dit niet vol te houden. Op zijn 29ste jaar zag hij er uit als een man van 40. Hij dronk veel en ging achteruit. Ik herinner me, dat hij eens in Peru negen zwaardsteken nodig had om de stier te doden; hij verliet de arena, terwijl de tranen langs zijn wagen stroomden.

Zelfs Camara vond, dat het tijd voor hem werd, zich terug te trekken. Maar toen Manolete in Spanje terugkwam en aankondigde, dat hij niet eer zou vechten was de reactie van het publiek ondraaglijk. Men vermaakte zich om hem en zong spotliedjes op zijn naam. Onder deze omstandigheden voelde Manolete zich te trots, om het vechten zonder meer op te geven. Hij besloot, nog één seizoen op te treden en met de grootste stieren van Spanje. Zijn eerste gevecht was in Barcelona en de kranten schreven, dat hij nooit grootser was geweest. Hij vocht in Pamplona en de pers zei, dat hij nooit beter was geweest. Toen werd hij in Madrid gewond, wel niet ernstig, maar hij begon te vechten eer hij volkomen genezen was.

Het einde

En toen kwam de 27ste Augustus waarop hij in de arena in Linares verscheen. Het was van groot belang, dat hij zich in zijn beste vorm zou tonen, ten eerste omdat hij vlak bij zijn geboortestad was en ten tweede, omdat hij intussen een rivaal had gekregen, de jongste matador Luis Miguel Dominguin, die in hetzelfde programma zou optreden.

D tweede stier van die middag was de stier van Manolete en hij manoeuvreerde zo gevaarlijk en zo bekwaam, dat de mensen van opwinding overeind rezen. Maar toen hij de stier zou doden, miste hij zijn eerste zwaardstoot. Bij de tweede echter zonk de stier dodelijk getroffen ter aarde en het publiek applaudiseerde wild — maar Manolete werd geen oor van de stier toegekend — het bewijs van een topprestatie.

Toen schalde de trompet en Luis Miguel Dominguin, knap, soepel en 20 jaar oud, kwam de arena binnen. Ook voor hem was het gevecht van veel belang en bij zijn eerste dansende passen met de zwaaiende rode cape begon het publiek al te brullen. Het gevecht was zo goed, dat Dominguin een oor ontving. En de mensen juichten en wuifden hem toe met zakdoeken en shawls. Toen rende Manoletes tweede stier, een groot, zwart dier met horens zo scherp als naalden, de arena binnen. Zodra Camara hem zag, zei hij bezorgd tegen Manolete: „MALO — een slecht dier. Blijf uit zijn buurt, CHICO".

Maar Manolete wilde de beste voorstelling van zijn leven geven, om te tonen dat hij nog steeds aan de top stond.

En het werd zijn beste gevecht. Zonder zijn voeten te bewegen dreef hij de stier tot een aanval; de linker horen miste op tien centimeter na zijn benen. Een tweede aanval miste zijn dijbenen op zes centimeter na. Hij trad zo stoutmoedig en behendig op, dat zelfs het publiek schreeuwde „Nee! Nee!" Tegen de tijd dat hij de stier moest doden, waren de mensen schor van het juichen. Manolete hield het zwaar omlaag, verhief zich op de tenen van zijn ene voet en toen de stier op hem afsprong, wierp hij zich vlak over de gebogen rechter horen. Het zwaard zonk tusens de schouders Maar plotseling wrong de stier zijn kop naar rechts en stootte de horen diep in het lichaam van de matador. Manolete werd hoog in de lucht geworpen, toen hij trachtte zich van de hoorn te verlossen, en hij smakte in het zand neer. De stier stootte nog tweemaal toe, wankelde, stikte bijna en viel dood neer.

Camara en de banderillos tilden de bewusteloze man op.

Na de operatie hijgde hij zwak: „Is hij gedood?"

„Si chico, si," zei Camara, wie de tranen langs de wangen rolden.

„Hij stierf en ze hebben me niets gegeven?" vroeg Manolete.

„Ze hebben je alles gegeven, matador", zei een banderillo. „Alles — allebei de oren en de staart".

Manolete glimlachte en legde zijn hoofd achterover. De volgende morgen was hij dood. Een oude banderillo, die op de overledene stond neer te staren, zei somber: „Ze vergden maar steeds meer van hem en omdat zijn leven het kostbaarst was, gaf hij het hun."

M. B. Cheerio

EEN MODERNE AARTSVADER

Dezer dagen lazen wij in het bekende dagblad uit Maracaibo „Panorama" een verhaal over een grijsaard die ons onwillekeurig deed terugdenken aan lang vervlogen tijden waarin aartsvaders leefden. De heer Don Isidro Navas heeft thans de respectabele leeftijd van 101 jaar bereikt, maar even respectabel is het aantal nakomelingen.

De heer Navas die thans in Coro, Venezuela, woonachtig is, kan er zich op beroemen de vader van 74 kinderen te zijn. Het aantal kleinkinderen varieert tussen de 450 en 475 terwijl het aantal achterkleinkinderen ergens tussen de 60 en de 70 ligt. Zes jaar geleden, dus op 95-jarige leeftijd, is de heer Navas voor de 27ste keer in het huwelijk getreden.

DE KOMENDE ROTARY-CONVENTIE

De grote Conventie van het Rotary district 113, waartoe behoren Venezuela, Curacao en Aruba komt naderbij en allerwege wordt er op Aruba, het eiland, waar de Conventie dit jaar zal plaats hebben, hard gewerkt.

Wij meldden reeds in een eerder geplaatst artikel, dat door het bezoek aan Aruba van talrijke Roterians uit Venezuela vooral de handel profijt kan trekken van deze toeristen, die ongetwijfeld hun kooplust zullen botvieren nu zij de kans krijgen goedkoper in te slaan dan in hun Vaderland. Teneinde het contact tussen de gasten-Rotarians en de handel te vergemakkelijken, heeft de organisatie-commissie besloten een programmaboekje uit te geven met vele bizonderheden over het eiland, terwijl de handel gelegenheid heeft te adverteren in dit boekje, vanzelfsprekend bij voorkeur in de Spaanse taal.

Het programmaboekje zal 32 tot 40 pagina's omvatten, het volledige programma en tal van inlichtingen over de Conventie krijgen een ruime plaats, de overblijvende pagina's staan ter beschikking van de adverteerders.

De Gouverneur van het Rotarydistriet 113 Jesus M. Diaz Gonzales is de vorige week enkele dagen op Aruba geweest om met het Comité de laatste voorbereidingen te treffen. De organisatie heeft heel wat voeten in de aarde, vooral wat betreft de beschikbare hotelruimte en het transportprobleem van en naar de verschillende clubgebouwen, waar de vergaderingen en de gezamenlijke diners zullen plaats hebben.

Op de Conventie zal aanwezig zijn een vertegenwoordiger van de President van Rotary International Frank E. Spain, die zelf door drukke werkzaamheden verhinderd is de Conventie met zijn bezoek te vereren.

Gedurende deze week bestaat nog de mogelijkheid advertenties op te geven voor het programma, dat speciaal voor de bezoekers van buiten bestemd is. Voorzitter van de programmacommssie is de heer Bob Steele, te bereiken in St. Nicolaas op telefoon 5013, voor Oranjestad kan men de advertenties opgeven bij de heer F. Steenmeijer, telefoon 1080 of 1081.

KAN EUROPA NU MEER UITVOEREN NAAR INDONESIE?

DJAKARTA, 7 Febr. - Tedjasukmana, de voorzitter van de Indonesische economische raad (een adviesorgaan, waarin de regering, werkgevers en werknemers worden vertegenwoordigd), heeft vandaag de mening uitgesproken, dat de Indonesische invoer uit Japan zwaar zal worden getroffen als gevolg van de grotere belangstelling voor importen uit landen met zachte valuta wegens de nieuwe financiële maatregelen. Hij suggereerde, dat dit het Indonesië misschien mogelijk zal maken zijn onderhandelingspositie ten opzichte van Japan te versterken. Hij verklaarde voorts, dat geen dollarexporteertificaten nodig zijn voor de invoer uit landen met zachte valuta.

Tedjasukmana zeide begrepen te hebben, dat de nieuwe voorschriften tevens ten doel hadden de binnenlandse industrie te beschermen tegen een te overvloedige invoer uit Japan. „Het is zeker, dat de Westeuropese industrie, in het bijzonder de Nederlandse industrie, hierbij gebaat zal zijn," zo voegde hij eraan toe.

Van het standpunt der regering gezien, die tracht de inkomsten op de begroting geheel afhankelijk te doen zijn van de extra invoer- en uitvoerrechten, zijn de nieuwe maatregelen „dapper en stoutmoedig".

vanavond thuis?

Curom-programma:

11.00 nieuws; 11.05 Ballet-muziek; 11.30 ochtendreclame; 12.00 programma-overzicht; 12.05 lunchmuziek; 12.30 nieuws bulletin; 12.45 muziek; 1.00 sluiting; 5.30 voor de kinderen; 5.50 opera en liederen-recital Ellabelle Davis; 6.15 dinermuziek; 6.45 nieuwsbulletin; 7.00 papiamento; 8.00 reclame; 8.30 papiamentse les; 8.45 Concert; 9.30 Persoverzicht; 9.40 Grammophoonplaten; 9.55 nieuws; 10.00 sluiting.

Avros-programma:

16.00 reclame; 16.30 voor de jarigen; 17.00 reclame; 17.15 voor de kinderen; 17.25 Reclame; 17.45 voor jarigen op de Antillen; 18.00 R.A.O.; 18.40 nieuws; 19.01 Verzoekprogramma; 19.20 voor de gedetineerden; 19.30 vervolg verzoekprogramma; 19.50 Surinaamse slagzinnen; 2.00 reclame; 20.15 V. en V.; 20.25 Klassiek programma; 20.50 nieuws; 21.00 sluiting.

Radio-Nederland:

19.00 Opening en programma-overzicht; 19.02 nieuws; 19.10 intermezzo; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 Die goeie ouwe tijd; 19.50 sportjournaal; 20.05 West Indische rubriek; 20.35 Causerie; 20.40 De Zapacara's; 20.53 Beursnieuws; 20.55 Avond gebed; 20.58 Sluiting en Wilhelmus; 21.00 einde uitzending.

DIVERSEN

Nachtdienst apotheken:

Vandaag hebben nachtdienst: Botica Oduber (Oranjestad) Botica Centraal (San Nicolas).

Spreekuur van de Gezaghebber:

Vrijdag van 9—12 uur.
Van te voren aan te vragen op Tel. 1104 of 1717.

Wijkverpleging Wit-Gele Kruis:

Oranjestad—Noord: Zr. Hanewinkel. Tel. 1471.
San Nicolas—Savoneta Zr. Dixon, St. Maartenstraat San Nicolas.

Bezoekuren San Pedro Hospitaal:

Klasse I en II, elke dag 10-11
Klasse III, elke dag 10-10.30 v.m. 3-4 n.m. 7-8 n.m.

Particulier: Zr. v. d. Mark. Wihelminastraat 64. Tel. 1557.

Openbare Leeszaal en Boekerij:

Bibliotheek, elke dag van 2.30 tot 5.30 n.m.; Dinsdag en Vrijdag van 19-21 uur; Zaterdagmorgen van 9-12 uur.
Leeszaal: Elke dag geopend van 9-12 uur en verder op alle uren waarop de bibliotheek geopend is.

Sluiting Luchtmail Nederland:

Dinsdag om 2.00 uur n.m.
Woensdag om 4.00 uur n.m.
Zaterdag om 4.00 uur n.m.

Telegraafkantoor Oranjestad:

Dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor San Nicolas:

Elke dag van 7 uur v.m. tot 7 uur n.m.

Bezoekuren San Pedro Hospitaal:

Klasse I en II, elke dag 10-11 v.m. 3-4 n.m. 7-8 n.m.
Klasse III, elke dag 10—10.30 v.m. 3—3.30 n.m. 7—7.30 n.m.

De Arubaanse Courant

Monday February 11, 1952 | ENGLISH SECTION | Edited by Alfred O. Thomas

U.N. SECRETARY-GENERAL REPORTS:

Forty-six Nations Back U.N.'s Effort in Korea

PARIS — Since the United Nations began its collective action in Korea, in July 1950, forty-six nations have offered assistance ranging from military forces to contributions of emergency relief assistance. Seventeen nations now have military forces serving in the field under the United Nations Flag.

This was announced here recently by United Nations Secretary-General Trygve Lie in a new summary of U.N. military and relief assistance for Korea.

"The world," he declared, "will never forget the bravery, sacrifice and suffering of the people of Korea. Nor will the world ever forget the great part played by the United States, which has borne the main burden and sustained by far the heaviest casualties among member states in this historic action. Many other member states have sent their men to fight for peace in a truly international army and have given generous assistance to the people of Korea. Common effort in Korea has also been of decisive importance in helping to lay the foundations for collective security under the United Nations against armed aggression in the future.

"Let us hope that fighting and bloodshed may be brought to an end by continued, persistent and wise efforts in armistice negotiations."

BELGIAN TEACHERS JOIN UNESCO TEXTBOOK STUDY

BRUSSELS — The Belgian Federation of History Teachers has decided to set up several commissions to carry out necessary textbook revisions on a reciprocal basis with similar organizations in neighboring countries. The Federation was established following a seminar on the revision of history textbooks sponsored by the United Nations Edicational, Scientific and Cultural Organization (Unesco) here last year.

The Belgian Federation has also decided to join the International Federation of Associations of History Teachers.

FAO STARTS STUDY FOR NEW FERTILIZER SOURCES IN CEYLON

COLOMBO. — An agricultural problem to which 19th century chemists found several solutions, how to take nitrogen from the air and replace the disappearing world deposits of nitrates, is being tackled in Ceylon by an expert of the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO). The expert is K. Aalto of Finland, a specialist in fertilizer manufacture. The new lands which are being reclaimed from the jungle in the Giritale area need careful fertilizing, and the expert is engaged in working out a process by which ammonium sulphate and possibly superphosphate can be made locally.

The raw materials are wood, water, sulphur, and air, which between them contain the constituent elements of ammonium sulphate. These elements are obtained by distillation of the wood to give producer gas, and by the breaking down of steam into hydrogen and oxygen by catalytic action. The hydrogen produced by these reactions is combined with atmospheric nitrogen in an ammonia convertor, also by catalitic action, and ammonium sulphate formed by absorbing the ammonia gas in sulphuric acid.

The wood for distillation is to be supplied from the Kantalai forest, the air and wates are at hand. Sulphur is in short supply all over the world, and is not found in Ceylon, but sulphuric acid can be made from gypsum (hydrated calcium sulphate) deposits of which are found in Pakistan.

Governor of Netherlands Antilles to visit Aruba today

Two days programme planned

His Excellency the Governor of the Netherlands Antilles, Dr. Struycken will arrive in Aruba at 11.15 a.m. today accompanied by his wife and Captain Van der Beek. In the afternoon His Excellency will hold a conference with His Worship the Lt. Governor of this Island, Dr. L. C. Kwartsz. On Tuesday morning accompanied by His Worship, His Excellency will visit the Water Works, the "Elmar" and the New House Programme of the Building Foundation at Balashi. Immediately after this they will have a conference with the Board of Directors of the Lago and in the afternoon His Excellency will visit the Harbour and the New Stadium.

On Wednesday morning a visit will be made to all schools in San Nicholas and in the afternoon His Excellency will be free to receive visitors at the office of the Lt. Governor. Appointments can be made by telephoning the Office of His Worship anytime up to 11.04 a.m. on Wednesday.

His Excellency and Mrs. Struycken will leave for Curacao either on Wednesday night or Thursday morning.

New Revolutionary Automotive Company Formed.

Ultra start should give dependable service.

NEW YORK.

A revolutionary automotive battery, the Exide Ultra Start, was announced today by its manufacturer, the Electric Storage Battery Company, which says that it has come up with the biggest development in the field since it designed and built the world's first automobile starting battery 40 years ago. The latter powered Charles F. (Boss) Kettering's electric starter, the invention that eliminated back breaking hand cranking and permitted motorists to start their engines at the touch of a button.

Results of continuing road and laboratory tests of the new battery have so amazed the firm's researchers that they hesitate to predict its exact life span. However, they estimate that, barring accident or neglect, the Ultra Start should give many more years of dependable service than previous automotive batteries.

Four scientific developments are responsible for the longer life of the new battery. Its plates employ two of them - Silvium, a unique lead-silver alloy grid, or framework, filled in with a new lead composition active material in paste form .The third is a milder electrolyte, which, when reacting on the active material in the plates to produce electrical energy does so at less expense to the battery's life.

According to the company, the new active material packs so much power that an electrolyte containing less acid is possible, another feature that increases battery life.

Other features of the battery listed by the company are plastic connector shields, element protectors, plastic vent plugs of improved design, a vibration-proof sealing compound and a chock-resistant container. The bright crimson connector shields cover the intercell connectors to prevent short circuits, caused by tools or other metal objects carelessly placed on top of the battery. Rectangular slots cut in the shields provide access for voltage checks with instruments commonly used for this purpose.

Element protectors are perforated sheets, which cover the plates of each cell element to prevent possible damage when a hydrometer syrings is inserted into the cells.

New type double baffle vent plugs are claimed to prevent loss of battery electrolyte under all driving conditions.

DUTCH AMBASSADOR FOR ARUBA

Dr. H. Remans, Netherlands Ambassador in Caracas is expected to visit Aruba tomorrow. It is understood that he will have a conference with the Board of Directors of the Lago.

Murder at the Opera

By VINCENT STARRETT

5)

"Mr. Dallas. So obviously, in factx, as in all likelihood to be wrong. You see? That is, the man who did this hardly - unless, of course, he were very clever indeed, and realized that the obvious thing might be overlooked . . ."

Dallas studied her with profound interest. "Why do you say the man?" he asked suddenly.

"But wasn't it?" she cried. She stooped swiftly to the floor of the box. "Mrs. Letts' glove! See how it has been torn back from the elbow. No woman ever removed a glove that way. Why, it's almost inside out. And he's snapped a button off. Did you find the button, Mr. Dallas?"

Dallas laughed harshly. "We hadn't quite got around to that glove yet, Miss Cardiff," he answered, and swung sharply on his underlings. "Find that button, quick!"

Miss Cardiff studied the distance between the chair occupied by the corpse and the low railing of the box. "It might have jumped over the rail," she observed, "if the glove was removed in haste. And propably it was."

"Hustle downstairs and see if that button's under the balcony, Marlowe," snapped the chief of detertives. "You, too, Duffield!" Then he cleared his throat with some violence. "You are a remarkable young woman, Miss Cardiff," he continued mildly. "What else does the glove tell you?"

He waited almost respectfully for her reply.

"You see," she answered, holding out the glove for his inspection. "in a long glove of this sort there is a gusset, or opening, in the center of the palm; it extends to a point some inches upward on the wrist. This is buttoned at the top by three buttons and it's easier to open the buttons and work the hand out through the opening than it is to take off the glove. That's the way Mrs. Letts would have done it. herself, if - for instance - she just wanted to cool her fingers."

"I see," said Dallas. "And a man wouldn't do it that way?"

"He might, I suppose; but it's unlikely. His first thought would be to turn the glove back at the top and rip it downward."

"And a woman wouldn't? I see!"

Miss Cardiff turned the glove back into its proper shape. "Now here," she continued calmly, "is a point that is perhaps in favor of your theory. Notice how the fingertips are stained. They are...."

But Dallas fairly snatched the glove from her hand.

"It's blood!" he crowed. "By George, Miss Cardiff, it's blood!" By this gleeful shout he tacitly accepted her, for the moment, as his fellow worker in the vineyard of detection - a tremendous compliment.

Miss Cardiff retrieved the glove and sniffed it. "No," she said, "it's rouge. I thought it was; that's why I said what I did."

For an instant Dallas was petrified. Then, "Of course!" he bellowed. "Of course, it's rouge!" He smiled. "Then it was a woman, after all."

"It may have been," admitted Miss Cardiff, and then they both looked accusingly, for a moment, at the dead lips of Mrs. Emmanuel B. Letts. It was plainly to be seen that no rouge had been upon those lips for a long time. Certainly no scarlet rouge.

The chief of detectives thrust his head over the railing and called down to his searchers below.

"Just got it chief," floated upward the voice of Duffield. "By golly, she was right! It popped over like a blooming poker chip."

"Come up here again," said Dallas jovially ,"and take some lessons from a detective that knows her business . . . By George, Miss Cardiff," he continued with enthusiasm, "you are a howling wonder! There's one thing, though, that you won't discover for a time - and neither will I."

Miss Cardiff looked anxious. "What is that?" she asked.

"Why the murderess found it necessary to remove that glove. It's certain that Mrs. Letts didn't take it off herself; so the other woman must have. You've made that clear, at least."

Miss Cardiff's brow cleared.

"Oh," she said, "I thought you knew why the glove had been removed. Surely the impression of the ring is quite plain on the poor woman's third finger. And from the little bulge in the corresponding finger of the glove, the stone must have been a heavy one. Obviously, a valuable ring has been stolen."

(To be continued.)

De Heer en Mevrouw
OSCAR MARUGG—CROES
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

RODNEY MARVIN

Aruba, 9 Februari 1952.

DANKBETUIGING

Langs deze weg wil ik allen, die op een of andere wijze hebben bijgedragen tot het prachtige welslagen van de pic-nic ten bate van de kerk van Santa Cruz, mijn hartgrondige dank betuigen. God moge het U lonen.

p. sr. P. D. Grove O. P.
Pastoor Santa Cruz.

DOMINICUS COLLEGE WINT IN HET LAATSTE KWARTIER

Zaterdagmiddag vond op het Aruba Jrs. terrein de veteranen competitiewedstrijd plaats tussen het Dominicus College en de Julianaschool. Zij die gedacht hebben dat het elftal van het College een gemakkelijke overwinning zou behalen, zijn bedrogen uitgekomen. De Julianaschool heeft van het begin tot het einde met groot élan gespeeld en zij hebben hun huid zo duur mogelijk verkocht. Tot de rust zag geen der beide ploegen kans ook maar één maal het net te vinden. In de tweede helft hetzelfde enthousiaste spel en ofschoon de mannen van het Dominicuscollege sterker waren, kregen zij geen kans het net te vinden. Een kwartier lang houdt de Julianaschool stand. Dan is het De Brouwer, de forse zwoeger van het elftal, die plotseling doorbreekt. Zijn schot is echter niet zuiver en keeper Droog werkt weg, doch niet ver genoeg. Een scrimage voor het Julianadoel, een schot, en via een Julianaschoolbeen verdwijnt het leer in het net. 1—0. Kort hierna weder een aanval op het Julianadoel. De voorzet van de rechts buiten belandt bij een op of even voor de doellijn opgestelde Dominicusspeler, die de bal in het doel werkt. De scheidsrechter heeft, naar onze mening terecht, buitenspel geconstateerd. Hierna werkt de Julianaschool zich even los en zet een goede aanval op. Snock kan op het juiste moment de bal niet goed onder controle krijgen en de kans gaat verloren. Het enthousiasme luwt en de vermoeidheid bij de Julianaschool-spelers laat zich gelden. Toch hebben wij volle bewondering voor mannen als Kuilenburg, de Hoop, Hoekstra, Valk en anderen, die tot het einde toe, ondanks hun toch lang niet jonge leeftijd, verbeten doorspeelden. Even voor het einde zien de collegespelers nog kans het tweede doelpunt langs de deze middag goed in vorm zijnde Julianaschool-keeper te spelen en met deze 2—0 overwinning komt het einde van een aantrekkelijke strijd, welke in de beste verstandhouding plaats vond.

SPORT
door
DE TUKKER

GROTE OVERWINNING VOOR ARUBA JRS. VETERANEN

De op het R.C.A.-terrein gespeelde veteranenwedstrijd stussen de Politie en Aruba Jrs. is een grote overwinning voor de oud-internationals geworden. De gehele wedstrijd door waren de Aruba Jrs. het meest in de aanval. Door een goed samenspel, waarbij de beide vleugels herhaaldelijk betrokken werden, brachten zij menigmaal het Politiedoel in gevaar. Geleidelijk voerden zij de stand op tot 5—0, waarmede het einde kwam.

De achterhoede van de Politie bleek tegen de sterke Aruba Jrs. voorhoede niet opgewassen te zijn.

Door deze overwinning hebben de Aruba Jrs. weder een stap dichter gezet bij het Veteranen-kampioenschap.

HEDENAVOND C.O.S.A.-VERGADERING

Hedenavond om 8 uur zal het Comité Opening Sportstadion in een vergadering bijeen komen. Er zullen besprekingen gevoerd worden betreffende het tournooi ter gelegenheid van de feestelijke opening van het Stadion. Deze vergadering zal plaats vinden in de Fiamingoroom.

Don Bosco-school vierde patroonsfeest

Zaterdagmorgen was het feest voor het personeel en leerlingen van de Don Boscoschool te Sint Nicolaas. Dit Patroonsfeest dat in feite op 31 Januari moest plaats vinden werd wat later gevierd omdat dit feest ieder jaar op een Zaterdag herdacht wordt teneinde ook de leerlingen van de hogere klassen aan de feestelijkheden te laten deelnemen.

Giovanni (Johannes) Don Bosco werd op 16 Augustus 1815 te Castelnuevo d'Asti, Piemend geboren.

Zijn vader Francisco Luigi Bosco stierf reeds vroeg tengevolge van longontsteking. Onder behoeftige omstandigheden werd Giovani door zijn moeder Margherita Occhiena opgevoed. Reeds in zijn prille jeugd bleek zijn roeping tot Priester. Ondanks minder gunstige omstandigheden slaagde hij er in zijn studie aan het Gymnasium (1831—1833) en het Groot Seminarium van Chieri (1835—1838) te voltooien. Op 5 Juni 1841 ontving de Heilige Joannes Bosco het Heilig Sacrament van het Priesterschap uit de hand van de Aartsbisschip van Turijn. Een groot deel van zijn leven heeft Don Bosco gewijd aan de opvoeding van de verwaarloosde jeugd. In het jaar 1841 nam hij zijn eerste leerling aan en werd door hem het Oratorium gesticht met 20 leerlingen. Dit aantal groeide snel en in 1846 bracht hij zijn 400 leerlingen in een gebouw te Turijn bijeen.

Vanaf dien tijd werden steeds nieuwe inrichtingen gesticht, patronaten, voogdij en verbeterhuizen, opvoedings-instituten, ambachts- en huishoudscholen, kweekscholen en een opleidingsschool voor Priesters. Hij stichtte de Congregatie van de Salesianen. Z'n opvoedingsmethode berustte op het wekken van zelfbeheersing en zelfkennis om zo het kind zonder straf tot zedelijke vrijheid te voeren. In de vroege morgen van 31 Januari 1888 overleed hij in de ouderdom van 72 jaar, vijf maanden en 15 dagen. Op Zondag 2 Juni 1929 volgde zijn Zaligverklaring. Op deze dag namen de kinderen van Don Bosco de ereplaats in en toonden wel allerduidelijkst, dat Don Bosco de Heilige van de jeugd is. Op Paasmorgen 1 April 1934, werd Joannes Bosco door Z. H. Paus Pius XI Heilig verklaard.

En zo vierden dan Zaterdagmorgen een 300 jongens het feest van de Patroon hunner school de Heilige Joannes Don Bosco. In verschillende groepen en onder leiding van de Eerwaarde Frères vermaakten zij zich met verschillende spelen. Versnaperingen werden aangeboden en voor de dorstige kelen was er limonade. Er heerste een echt gezellige sfeer. Onder de aanwezigen bevonden zich naast de Eerwaarde Pastoors, de Frère Directeur Andre met verschillende Frères. Het was een echt Don Boscofeest.